

Δεν

είναι από το Θεό δοσμένη και η σεξουαλική ορμή στον άνθρωπο; Θα πη κάποιος.
- Καμμιά αντίρρηση. Και οι πιο ευεργετικές όμως δυνάμεις (λ.χ. το ρεύμα, η πυρηνική ενέργεια κ.τ.λ.) όταν ξεφύγουν από τα καθωρισμένα όριά τους είναι επικίνδυνες και γίνονται καταστρεπτικές.

Αυτό συμβαίνει και με την ορμή αυτή. Αν διατηρηθή στην κοίτη της, εκπληρώνει τον προορισμό της. Αν όμως εκτραπή, τότε δημιουργεί πληγές και προβλήματα, όπως ακριβώς τα ζούμε. Η φυσική της διέξοδος είναι η νόμιμη τεκνογονία μέσα στον ευλογημένο από το Δημιουργό γάμο. Φράζοντας, με τα διάφορα σατανικά μέσα, τη διέξοδο αυτή εκτρέπεται η ορμή σε άλλα "κανάλια", αρχίζοντας από τα "παρα-νόμον" και φθάνοντας μέχρι τα "παρα-φύσιν".»

περ. Σταυρός, Μάρ. '83, 47

Ο Walter Trosch, με ωραία παραδείγματα, καθορίζει τα πλαίσια έξω από τα οποία δεν είναι επιτρεπτή η χρήση του σεξουαλικού ενστίκτου:

Χωρίς αμφιβολία η γενετήσια δύναμη του ανθρώπου δημιουργήθηκε από το Θεό. Είναι δώρο του Θεού, ένα από τα πολυτιμότερα δώρα του, που σου έδωσε για τη νειότη σου. Αλλά η ύπαρξι ενός ενστίκτου δεν δικαιολογεί και την αλόγιστη

ικανοποίησί του. Η παρουσία μιας δυνάμεως δεν σημαίνει πως πρέπει ν' αφεθή να μας διευθύνη στα τυφλά και χωρίς χαλινό... Λες: "ό,τι υπάρχει, πρέπει νάχη και χρήσι". Σωστά, μα στην ώρα και στον τόπο του. Ένας φίλος σου, ας πούμε, γίνεται αστυνομικός κι αποκτά, για πρώτη φορά στη ζωή του, περίστροφο. Απ' αυτή τη στιγμή αναπτύσσει την παρακάτω θεωρία: "Μου έδωσαν αυτό το περίστροφο, δεν το πήρα μόνος μου. Κι αφού μου το έδωσαν, πρέπει να το χρησιμοποιώ. Πρέπει λοιπόν να πυροβολήσω, άσχετα πάνω σε ποιον".

Όχι, δεν έχει αυτό το δικαίωμα! Του δόθηκε βέβαια το περίστροφο, είναι όμως υπεύθυνος για τη χρήση του.

Ακριβώς έτσι συμβαίνει και με τη γενετήσια δύναμί σου... στο σωστό τόπο και χρόνο, κάτω από εντελώς ωρισμένες συνθήκες. Έτσι τα καθώρισε ο Θεός.»

Αγάπησα ένα κορίτσι,

κδ. Έλαφος, Αθήνα 1980, 10

Και μια άλλη ωραία παρομοίωσί του:

«Αν κάποιος θελήσει να παρατηρήσει τον εαυτό του την ώρα που τον παίρνει ο ύπνος, δεν τον παίρνει τελικά ο ύπνος. Αν αποκοιμηθή όμως, τότε δεν έχει παρακολουθήσει τον εαυτό του. Το ίδιο συμβαίνει και με την γενετήσια πράξι σαν τεστ αγάπης. Ή την χρησιμοποιεί κανείς σαν τεστ, οπότε δεν αγαπάει. Ή αγαπάει, οπότε δεν την χρησιμοποιεί σαν τεστ. Στο όνομα της αγάπης οι αγαπημένοι, πρέπει ν' αφαιρέσουν από το σεξουαλικό γεγονός το χαρακτήρα του τεστ και να περιμένουν τόσο για τη σωματική έκφρασι, μέχρι να μπορέσουν να την εντάξουν στη δυναμική του γάμου.»

Walter Trobisch,

Ν' αποφασίσουμε τον γάμο;

εκδ. Έλαφος, Αθήνα 1980, 117

Πηγή: imverias.blogspot.gr